

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 624/2021
10.11.2021. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА ПР Радња за прераду кафе, производњу осталих прехранбених производа и промет робе на велико и мало ACTIVE FACTORY Ниш – Доња Врежина, чији је пуномоћник Марија Стаменковић, адвокат у ..., против тужених Јавно комунално предузеће ПАРКИНГ СЕРВИС Ниш, чији је пуномоћник Милош Јовановић, адвокат у ... и Јавно предузеће Дирекција за изградњу града Ниша, Ниш, ради накнаде штете, вредност предмета спора 14.200,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 1560/20 од 19.05.2021. године, која је исправљена решењем истог суда 1Пж 1560/20 од 12.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 10. новембра 2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 1560/20 од 19.05.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 1560/20 од 19.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Нишу П 472/2019 од 13.11.2019. године одбијен је тужбени захтев тужиоца да суд обавезе тужене да тужиоцу солидарно исплате износ од 14.200,00 динара на име накнаде штете, са законском затезном каматом од дана утужења па до коначне исплате и обавезан је тужилац да првотуженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 28.500,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда 1Пж 1560/20 од 19.05.2021. године, која је исправљена решењем истог суда 1Пж 1560/20 од 12.07.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужилац изјављује ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије тужиоца, изјављене на основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, све имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке.

Нижестепеним одлукама одлучено је о захтеву тужиоца за накнаду штете настале тиме што је саобраћајни знак забране заустављања и паркирања пао на возило тужиоца заустављено у близини знака. Материјално право на које ревидент указује, којим је уређен институт накнаде штете, узрочно последична веза и одговорност за настанак штете, не изискује ново тумачење права, уједначавање судске праксе, нити разматрање правних питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана. Ревидент у прилог наводима о потреби уједначавања судске праксе не указује на супротне правноснажне или ревизијске одлуке у истој или сличној чињенично-правној ситуацији. Даље, наводи ревизије се свде на побијање утврђеног чињеничног стања, што није основ предвиђен одредбом члана 404. став 1. ЗПП за посебну ревизију.

Стога је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужилац је против тужених поднео тужбу 21.06.2019. године ради накнаде штете. Вредност предмета спора је 14.200,00 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе износи 120,423 евра.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да у споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Како се конкретном случају ради о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. Закона није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић